

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12CoP/44/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6715212439
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Gandžala, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6715212439.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v právnej veci starostlivosti o maloletého U. B., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom I. F., toho času umiestneného v S. X., so sídlom U. X, XXX XX H. - F. H., IČO: XXX XXX, dieťaťa rodičov - matky I. B., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom I. F., toho času bytom O. XXXX/XX, XXX XX F., a otca U. S., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom X. XXX/XX, W. I., toho času sa nachádzajúceho v A. R., za účasti Okresnej prokuratúry Zvolen, Ulica Trhová 7, 960 19 Zvolen, o návrhu Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny F., Úsek sociálnych vecí a rodiny, so sídlom J. N. X, XXX XX F., o nariadenie predbežného opatrenia, na základe odvolania matky maloletého proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen č. k. 12P/19/2015-13 zo dňa 03. 09. 2015, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Zvolen (ďalej len „okresný súd“, resp. „prvostupňový súd“) na základe návrhu Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny F. nariadil predbežné opatrenie, ktorým dočasne odovzdal maloletého U. B., nar. XX. XX. XXXX (ďalej aj „maloletý“) do starostlivosti S. X., so sídlom U. X, XXX XX H. XX (prvý výrok). Matke maloletého I. B., nar. XX. XX. XXXX (ďalej aj „matka“) uložil povinnosť od právoplatnosti uznesenia prispievať na výživu maloletého výživným vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepnoleté dieťa, vždy do 20. dňa v mesiaci vopred, na účet S. X. H. (druhý výrok). Otcovi maloletého U. S., nar. XX. XX. XXXX (ďalej aj „otec“) uložil povinnosť od právoplatnosti uznesenia prispievať na výživu maloletého výživným vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepnoleté dieťa, vždy do 20. dňa v mesiaci vopred, na účet S. X. H. (tretí výrok). Zároveň vo výroku konštatoval, že prvý výrok tohto uznesenia je vykonateľný dňom jeho nariadenia (štvrtý výrok).

V odôvodnení rozhodnutia okresný súd konštatoval, že dňa 28. 08. 2015 mu bol doručený návrh Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny F. na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým by bol maloletý dočasne odovzdaný do starostlivosti S. X. so sídlom U. X, XXX XX H. XX (ďalej len „S. X.“) z dôvodu, že matka (ktorej bol maloletý zverený súdnym rozhodnutím do osobnej starostlivosti a opatery) nedokáže zabezpečiť pravidelné plnenie povinnej školskej dochádzky maloletého a nie je pre maloletého dostatočnou autoritou. Preto Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny F. považuje umiestnenie maloletého do S. X. za najprimeranejšie riešenie.

V ďalšej časti odôvodnenia rozhodnutia okresný súd uviedol, že: „Po oboznámení sa s návrhom Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny F. a s predloženými listinami súd vyhodnotil návrh úradu zo dňa 27. 08. 2015 ako dôvodný, stotožnil sa so skutkovými a s právnymi dôvodmi návrhu a bez ďalšieho podrobnejšieho odôvodnenia návrhu v celom rozsahu vyhovel. Z predloženého návrhu, ako aj z pripojených listinných dôkazov má súd za osvedčené, že takéto rozhodnutie je za daného stavu v najlepšom záujme maloletého U. B.. Z podaného návrhu vyplýva, že matka maloletého má výchovné problémy s maloletým U. a je v záujme maloletého dodržiavať školskú dochádzku, dokončiť vzdelávanie a upraviť svoje chovanie. Doposiaľ nariadené výchovné opatrenia nespĺnili svoj účel.“ Následne okresný súd uviedol, že nakoľko sa stotožnil so skutkovými a s právnymi dôvodmi návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, jeho uznesenie v zmysle § 76 ods. 4 O. s. p. neobsahuje ďalšie odôvodnenie

výroku o nariadení predbežného opatrenia a v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie návrhu navrhovateľa na nariadenie predbežného opatrenia a na ním predložené prílohy.

Proti uzneseniu okresného súdu o nariadení predbežného opatrenia podala matka v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom žiadala, aby odvolací súd napadnuté uznesenie „zrušil“, aby sa jej syn „mohol vrátiť do svojej rodiny a pokračovať v štúdiu na U. Z. vo F.“ Z uvedeného možno vyvodíť, že de facto žiadala, aby odvolací súd napadnuté uznesenie okresného súdu zmenil a návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol. V odôvodnení odvolania pripustila, že maloletý mal počas plnenia povinnej školskej dochádzky v Základnej škole na R. ulici vo F. problémy s pravidelnou dochádzkou do školy, avšak počas letných prázdnin došlo k opakovanej komunikácii so sociálnou pracovníčkou s cieľom vytvoriť mu priestor, aby zmenil svoje správanie v novej škole. V školskom roku 2015/2016 sa stal žiakom U. Z. v dvojročnom učebnom odbore U. G. Z.. Do školy sa veľmi tešil, tento odbor si vybral sám, pretože ho zaujíma. Od 02. 09. 2015, teda od doby ako nastúpil do tejto školy, až do doby odovzdania do S. X., t. j. do 10. 09. 2015, chodil do školy pravidelne, zvykal si na nové prostredie a nových spolužiakov, a preto mala pocit, že táto zmena mu veľmi prospíše, pretože zo školy chodil nadšený. Myslí si, že vziať ho z tohto prostredia hneď na začiatku školského roku nebolo správne aj vzhľadom k tomu, že zmenil prostredie, ktoré mu zjavne vyhovovalo. Podľa jej názoru, problém s maloletým sa mal riešiť v čase, keď navštevoval základnú školu, avšak toto načasovanie bolo absolútne nevhodné, na maloletého má úplne opačný vplyv, bol vytrhnutý z prostredia, v ktorom začal s novou športovou čiarou, s novými plánmi a ideálmi. Matka ďalej v odôvodnení odvolania uviedla, že maloletý „okrem záškoláctva a porušovania školského poriadku v základnej škole nemal iné výchovné problémy, nevládal sa po nociach, nepáchal žiadnu trestnú činnosť. Svoj voľný čas trávil pri hudbe a tanci, ktorý ho veľmi baví.“ V závere odôvodnenia odvolania uviedla, že je pravdou, že maloletý viac času trávi u svojej starej matky (jej matky), ale ona nevidí nič zlé na tom, že s ňou má blízky citový vzťah. Starí rodičia majú miesto v živote svojich vnúčat, hlavne vtedy, ak majú na nich dobrý vplyv. Citové väzby maloletého s rodinou a ďalšími súrodencami neboli pretrhnuté, pretože sa pravidelne stretávali, boli v každodennom kontakte, chodili spolu na nákupy, na prechádzky a rodinné oslavy. Maloletému nechcela ublížiť tým, že by ho násilne odtrhla od starých rodičov. To, že maloletého odobrali rodine, veľmi zle znášajú starí rodičia, ale aj jeho mladší súrodenci a celá rodina je z toho rozrušená, čo nemá na ňu dobrý vplyv.

Navrhovateľ - Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny F. sa k odvolaniu matky nevyjadril.

Otec v písomnom vyjadrení k odvolaniu matky, ktoré formálne označil ako „Pripojenie k odvolaniu podaného I. B. vo veci predbežného opatrenia“ uviedol, že je toho názoru, že maloletého „treba vrátiť do rodiny I. B.. Násilné odtrhnutie od rodiny, ako aj zbavenie jeho záujmov ako hudba a tanec mu neprospeje, naopak, môže sa mu tým privodiť trauma v mladom veku.“ V závere uviedol, že žiada, aby odvolací súd napadnuté uznesenie „zrušil“, aby sa maloletý „mohol vrátiť do svojej rodiny“ a aby mu bola „poskytnutá šanca presvedčiť všetkých o náprave svojho správania“.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších právnych predpisov - ďalej aj „O. s. p.“), vec prejednal v rozsahu určenom ustanovením § 212 ods. 2 písm. a) O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 214 ods. 2 O. s. p. a odvolaním napadnuté uznesenie okresného súdu o nariadení predbežného opatrenia podľa ustanovenia § 219 ods. 1, 2 O. s. p. ako vecne správne potvrdil.

Z ustanovenia § 74 ods. 1 O. s. p. vyplýva, že súd môže nariadiť predbežné opatrenie, ak je potrebné, aby dočasne boli upravené pomery účastníkov, alebo ak je obava, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený.

Z ustanovenia § 76 ods. 1 O. s. p. vyplýva, že predbežným opatrením môže súd nariadiť účastníkovi najmä, aby:

- a) platil výživné v nevyhnutnej miere;
- b) odovzdal dieťa do starostlivosti druhého z rodičov alebo do starostlivosti toho, koho označí súd, alebo do striedavej osobnej starostlivosti.

Zo zákonnej úpravy predbežného opatrenia všeobecne vyplýva, že sa jedná o inštitút, ktorého základnou funkciou je dočasne upraviť pomery účastníkov, pričom existencia dôvodov nevyhnutnosti dočasnej úpravy pomerov nemusí byť nepochybne preukázaná, musí však byť osvedčená. Miera osvedčenia

sa riadi vždy konkrétnou situáciou. Keďže v prípade rozhodovania o predbežnom opatrení má súd zákonom (Občianskym súdnym poriadkom) určený pomerne krátky časový limit, dokedy má vo veci návrhu o nariadenie predbežného opatrenia rozhodnúť, obmedzí sa len na osvedčenie najzákladnejších skutočností, preukazujúcich nutnosť dočasnej úpravy pomerov, pričom takto osvedčené skutočnosti musia byť takého charakteru, že ak by k dočasnej úprave pomerov nedošlo, mohlo by dôjsť k nezvratiteľnému následku, alebo k stavu, ktorý by bol zvrátený len s neprimeraným úsilím a nákladmi, resp. s veľkými obtiažami.

Z obsahu spisu vyplýva, že maloletý bol súdnym rozhodnutím zverený do osobnej starostlivosti a opatery matky. Zároveň bolo pripojenými listinnými dôkazmi dostatočne osvedčené, že matka osobnú starostlivosť o maloletého dlhšiu dobu nezvládala. Skutočnosť, že z jej strany nešlo len o krátkodobé a menej závažné pochybenie v starostlivosti o maloletého, najvýraznejšie dokazuje to, že trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen č. k. 2T/51/2015-62 zo dňa 08. 04. 2015 bola uznaná vinnou z prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. a) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b) Trestného zákona, za čo jej bol uložený trest povinnej práce vo výmere 210 hodín. Z listinných dôkazov nachádzajúcich sa v spise vyplýva, že matka ani po uložení uvedeného trestu nedokázala zabezpečiť pravidelné plnenie povinnej školskej dochádzky maloletého, pretože napríklad v mesiaci jún 2015 vymeškala 52 neospravedlnených hodín. Je to nesporene i v dôsledku toho, že matka nezabezpečovala bezprostrednú priamu osobnú starostlivosť o maloletého, ale túto starostlivosť „prenechala“ svojej matke (starej matke maloletého). Túto skutočnosť v konečnom dôsledku potvrdila i vo svojom odvolaní. V súvislosti s argumentom matky uvedeným v odvolaní odvolací súd uvádza, že skutočne nie je nič zlé na tom, ak maloleté dieťa má pravidelný kontakt so svojimi starými rodičmi, avšak tento kontakt nemôže byť v takom rozsahu, že fakticky nahrádza osobnú starostlivosť rodiča, resp. rodičov, najmä, keď ide o maloletého, ktorý má výchovné problémy. V tomto prípade je zrejme, že ani stará matka maloletého nemala na negatívne správanie maloletého spočívajúce v záškoláctve a porušovaní školského poriadku žiadny pozitívny vplyv. Za tohto stavu, keď doterajšie výchovné prostredie maloletého nedokázalo eliminovať jeho negatívny prístup k plneniu si povinnej školskej dochádzky, muselo byť v jeho objektívnom záujme pristúpené k tomu, aby došlo k dočasnej zmene jeho výchovného prostredia, a aby bol dočasne odovzdaný do starostlivosti S. X., kde mu budú vytvorené podmienky na riadne plnenie povinnej školskej dochádzky a kde mu bude zároveň poskytnutá odborná poradenská pomoc zameraná na eliminovanie jeho negatívneho správania a vystupovania.

Z uvedeného vyplýva, že odvolaním napadnuté uznesenie okresného súdu o nariadení predbežného opatrenia je vecne správne, a preto ho odvolací súd podľa ustanovenia § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.